

STABAT MATER

		Pergolesis indelning
1 a	Stabat mater dolorosa iuxta crucem lacrymosa, dum pendebat filius,	Modern stod så djupt bedrövad bredvid korset, tårbedövad, medan sonen hängde där.
b	cuius animam gementem, contristatam et dolentem pertransivit gladius.	Fyllt av suckar, sorg och smärta genomborrat hennes hjärta liksom av en klinga är.
2 a	O, quam tristes et afflicta fuit illa benedicta mater Unigeniti!	O, hur hon av sorgen dignat, denna kvinna, Gud välsignat, den enfödde sonens mor!
b	Quam maerebat et dolebat et tremebat, dum videbat nati poenas inclyti!	Hon av sorg och bävan snaras, då för henne uppenbaras kval för hennes ättling stor.
3 a	Quis est homo, qui non fleret, matrem Christi si videret in tanto supplicio?	Vore var och en ej tårad, om han Kristi moder sårad då såg i stort elände?
b	Quis non posset contristari piam matrem contemplari dolentem cum filio?	Skulle var och en ej lida, därest han nu modern blida med sonen pinas kände?
4 a	Pro peccatis suae gentis vidit Iesum in tormentis et flagellis subditum,	För den synd hans folk förövat såg hon hur man Jesus prövat med gissel allehanda.
b	vidit suum dulcem natum morientem, desolatum, dum emisit spiritum.	Sonen ljuv men övergiven såg hon dö och ensam bliven när han upp gav sin anda.
5 a	Eia mater, fons amoris, me sentire vim doloris fac, ut tecum lugeam!	Moder, du vår kärleks källa, låt mig känna plågan välla och få dela din smärta!
b	Fac, ut ardeat cor meum in amando Christum Deum, ut sibi complaceam!	Gör så jag av iver brinner Kristus till behag och vinner hans kärlek i mitt hjärta!
6 a	Sancta mater, istud agas: Crucifixi fige plagas cordi meo valide!	Helga moder, du må laga att jag korsets plågor taga kan i djupet av min själ!
b	Tui nati vulnerati, tam dignati pro me pati, poenas mecum divide!	Slag som har i sonen svidit - pinorna för mig han lidit - lär mig känna dessa väl!
7 a	Fac me vere tecum flere, Crucifixo condolere, donec ego vixero!	Mina tårar fälls med dina, låt mig känna korsets pina så länge jag leva skall.
b	Iuxta crucem tecum stare et me tibi sociare in planctu desidero.	Jämte dig vid korset bida, gärna ställas vid din sida vill jag under klagan all.
8 a	Virgo virginum praeclara, iam, ne sola sis amara, fac me tecum plangere!	Jungfrurs jungfru, härligt klara, ej blott du må sorgsen vara: låt mig med få klaga!
b	Fac, ut portem Christi mortem, passionis fac consortem et plagas recolere!	Låt mig bära Kristi plåga, känna dödens heta låga och kvalen på mig taga!
9 a	Fac me plagis vulnerari, cruce fac inebriari et cruore filii!	Gör att slagen mot mig brusar och att korset mig berusar med hans blod i mitt sinne!
b	Inflammatum et accensus per te, virgo, sim defensum in die iudicii!	Brinnande av nit, förklarad, blive jag av dig försvarad, när domens dag är inne!
10 a	Fac me cruce custodiri, morte Christi praemuniri, confoveri gratia!	Låt mig bli av korset vaktad, genom Kristi död bli aktad; hans nåd må mig beskärma!
b	Quando corpus morietur, fac, ut animae donetur paradisi gloria!	När jag kroppsligen skall sluta, jungfru, låt min själ få njuta av paradiset värma!
	Amen!	Amen!

Översättning: Ulf Swedjemark